

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Brno-venkov v Brně rozhodl soudkyní JUDr. Irenou Hladíkovou, Ph.D. ve věci **žalobkyně Obec Silůvky**, IČ 00488305, sídlem Prachatičky 39, PSČ 664 46 Silůvky, zastoupené JUDr. Zdeňkem Hrouzkem, advokátem sídlem Brno, PSČ 602 00, Jana Uhra 13, **proti žalované Obec Prštice**, IČ 00282405, sídlem Hlavní 1, PSČ 664 46, Prštice, zastoupené Mgr. Radovanem Vrbkou, advokátem advokátní kanceláře Vrbka, Štetina, Gregor, Mikolajczyková – sdružení advokátů, sídlem Brno, PSČ 602 00, Rašínova 2, **o zaplacení,**

t a k t o :

I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku 1.385.553,20 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí.

II. Z a m í t á s e žaloba, aby žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobkyni 7,75% úrok z prodlení ročně z částky 2.008,20 Kč od 26.3.2010 do zaplacení, z částky 55.000,00 Kč od 26.3.2010 do zaplacení, z částky 360.000,00 Kč od 15.4.2010 do zaplacení, z částky 8.100,00 Kč od 15.4.2010 do zaplacení, z částky 960.444,00 Kč od 10.6.2010 do zaplacení, vše do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v plné výši částkou 300.159,00 Kč k rukám právního zástupce žalobkyně do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se žalobou podanou dne 16.2.2012 domáhala zaplacení částky 425.109,20 Kč a úroku z prodlení. Žalobkyně sdělila, že účastníci jsou územním samosprávným společenstvím občanů, veřejnoprávní korporací, podle zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, obecním zřízení. Tvoří územní celky, které jsou vymezeny hranicí území obce a vlastní majetek. Účastníci jsou rovnodílnými podílovými spoluvlastníky nemovitostí, a to každý k ideální polovině pozemku parcela č. 1052, ostatní plocha, o celkové výměře 2050 m² pozemku p.č. 1054, zastavěná plocha a nádvoří, o celkové výměře 86 m², budovy na pozemku stojícím, bez č.p. nebo č.e., stavba technického vybavení, vše zapsáno v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Brno-venkov, pro obec Silůvky a k.ú. Silůvky, LV č. 844. Na pozemcích se nachází Čistírna odpadních vod (dále také COV), jež je využívána účastníky společně pro čištění odpadních vod produkovaných obyvateli obou účastníků. Společné využívání COV je založeno smlouvou o dokončení výstavby a provozování společné čistírny odpadních vod a hlavního přivaděče z obce Prštice do COV v k.ú. Silůvky. Smluvními stranami bylo sjednáno, že účastníci budou hradit 50% z celkově vynaložených nákladů na výstavbu COV a hlavního přivaděče, a dále se budou rovným dílem 50% podílet na další výstavbě čističky odpadních vod. Jako provozovatel COV podle § 2 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (dále také zákon o vodovodech a kanalizacích) je vedena žalobkyně. V důsledku narůstajícího počtu obyvatel obou obcí, v důsledku nárůstu množství produkovaných odpadních vod, přestala původně stanovená kapacita COV z roku 1997 postačovat a provoz COV byl hodnocen Povodím Moravy, s.p., IČ 70890013, dle sdělení ze dne 18.2.2008, rozhodnutím Odboru životního prostředí Městského úřadu Šlapanice ze dne 15.4.2008 jako havarijní, když musely být upraveny limity pro vypouštění předčištěných odpadních vod, a to pouze pro dobu nezbytně nutnou k realizaci rekonstrukce či výstavby nové COV Silůvky. Obec jednala jako řádný provozovatel podle § 8, § 9 zákona o vodovodech a kanalizacích ve snaze zajistit plynulé a bezpečné provozování COV. Na nezbytnou rekonstrukci COV zajistila prostřednictvím dotačních titulů z evropských fondů projektovou dokumentaci a vyřídila pravomocné stavební povolení ve vodoprávním řízení. Na základě výběrového řízení dle zákona o veřejných zakázkách, za přítomnosti a účasti v komisi a souhlasu starosty žalované, pana Daňka, uzavřela smlouvy o dílo. Starosta žalované byl i členem výběrové komise, bez odchýlného názoru. Od poloviny roku 2008 žalobkyně jako provozovatel COV započala s orgány státní správy připravovat rekonstrukci společné COV. Žalovaná vydala souhlas se stavbou rekonstrukce COV Silůvky dne 22.4.2009. Žalobkyně pak mimo jiné i uzavřela smlouvu o dílo, a to ohledně celkové rekonstrukce, výkonu stavebního dozoru. Náklady na provedené práce ve výši poloviny plynoucí z těchto smluvních vztahů vyúčtovala účetními doklady žalované. Žalobkyně uvedla účetní doklady a označila je k důkazu. Převzetí účetních dokladů potvrdil vždy osobně starosta žalované svým podpisem. Žalovaná odmítá z obstrukčních důvodů hradit vynaložené

náklady na provedenou rekonstrukci COV ve spoluvlastnictví účastníků. Snaží se zpochybnit smlouvu o dokončení výstavby a provozování společné čistírny odpadních vod a hlavního přivaděče z obce Prštice do COV v k.ú. Silůvky, uzavřené mezi účastníky dne 14.4.1994. Žalované vzniklo bezdůvodné obohacení a žalobkyně odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 1304/2009, 28 Cdo 490/2009, 8 Cdo 1304/2009 (správně má být 28 Cdo). Pokud by tedy soud nedospěl k závěru, že žalovaná je zavázána plnit ze smlouvy z roku 1994, nechť je zavázána plnit na základě bezdůvodného obohacení.

Žalovaná podáním ze dne 25.4.2012 navrhla zamítnutí žaloby. Žalovaná sdělila, že nedošlo mezi účastníky k vzájemné dohodě písemným dodatkem smluvních stran v návaznosti na smlouvu uzavřenou 14.4.1994 (podání čl. 72). Souhlas žalované ze dne 22.4.2004 nebyl souhlasem se stavbou rekonstrukce COV Silůvky, nýbrž pouze souhlasem s vodoprávním řízením. Nejednalo se o souhlas k uzavření smlouvy o dílo pro rekonstrukci společné COV. Dne 7.10.2009, 12.10.2009 se konala jednání hodnotící komise veřejné zakázky s názvem „Silůvky – rekonstrukce COV“, a až na těchto jednáních, jednání dne 12.10.2009, se žalovaná dozvídá o předpokládané projektované ceně přibližně 23.000.000,00 Kč. Starosta obce Prštice (žalované) byl k jednání přizván e-mailovou zprávou pouze den před konáním předmětného jednání. Žalovaná od toho okamžiku rozporuje výši ceny za rekonstrukci COV, neboť ji považuje za nadhodnocenou a neodpovídající reálným hodnotám budovaných a potřebných funkčních součástí COV. Zhotovitelem stavby byla následně žalobkyní vybrána společnost VHS Brno, a.s. Na tento fakt navazoval podpis smlouvy o dílo č. 9213 dne 20.10.2009 se zhotovitelem VHS Brno, a.s. za celkovou částku 23.263.729,00 Kč, včetně 19% daně z přidané hodnoty (dále DPH). Žalovaná požadovala po žalobkyni předložení smlouvy o dílo a aktuálního projektu rekonstrukce COV. Tyto dokumenty byly žalované ze strany žalobkyně odpírány, stejně jako zhotovitelem. Žalovaná se měla možnost poprvé seznámit se zněním smlouvy o dílo č. 9213 uzavřené dne 20.10.2009 až ze soudního spisu, kdy smlouva o dílo byla přílohou žalobního návrhu. Žalovaná žalobkyni taktéž žádala o změnu projektu celé stavby, alespoň v jejím průběhu, aby bylo možné sladit rozdílné kanalizační systémy obou obcí. Změnu projektu rekonstrukce COV navrhovala žalovaná za podmínek dodržení dotačních kritérií a souhlasného stanoviska Ministerstva zemědělství. Návrh byl žalobkyní odmítnut. Žalovaná si proto nechala vypracovat, i přes nedostatek relevantních údajů, posudky dvou nezávislých odborníků v problematice vodovodů a kanalizací (společnost FORTEX – AGS, a.s., společnost INVENTE, s.r.o.). Závěry posudku jsou shodné; jako nevhodné se jeví napojení oddělených splaškových vod na následný jednotný kanalizační systém. I přes toto oznámení skutečností nebylo žalované ze strany žalobkyně kladně vyhověno. K nakládání žalobkyně se společným majetkem bylo třeba kvalifikovaného souhlasu žalované. Jedná se o územní samosprávný celek, tudíž k jednání je nutný souhlas rady, respektive souhlas zastupitelstva, kterýmžto je nadále pověřen starosta obce. U žalované není zřízena rada obce a její funkci vykonává podle § 99 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb. starosta obce. Výjimku stanovuje § 102 odst. 4 citovaného zákona. Oprávnění zastupitelstva obce je upraveno § 84, § 85 zákona č. 128/2000 Sb. Ve věcech nakládání majetkem obce se zastupitelstvo řídí § 85 citovaného zákona, ve věcech týkajících se rozpočtu § 84 citovaného zákona. K souhlasu žalované k vodoprávnímu řízení byl a je oprávněn starosta obce. K nakládání s majetkem obce a proplácení peněžitých částek je oprávněn starosta obce pouze se souhlasem zastupitelstva. Žalobkyně nedisponuje souhlasem žalované k nakládání s ideální polovinou majetku, který je ve spoluvlastnictví účastníků. Žalovaná odkázala na § 139 odst. 1 občanského zákoníku (dále OZ). Hospodaření se

společnou věcí je upraveno § 139 odst. 2 OZ. Jsou-li dva ideální rovnodílní podíloví spoluvlastníci, musí o společné věci rozhodovat oba spoluvlastníci, nedosáhne-li se dohody, rozhodne na návrh některého spoluvlastníka soud. Žalovaná dále odkázala na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15.12.2006, sp. zn. 33 Odo 1694/2005, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21.6.2001, sp. zn. 22 Cdo 599/99. Žalovaná nesouhlasí s tvrzením, že stav společné COV byl posouzen jako havarijní. Na základě závěrů ze společného jednání mezi účastníky dne 25.3.2010 byl vypracován návrh smlouvy o sdružení investic na rekonstrukci COV a jejím následném provozu a ten návrh byl zaslán dne 7.6.2010 žalobkyni. Samotný návrh smlouvy svým obsahem navazuje na smlouvu z roku 1994. Zásadně stanovuje práva a povinnosti obou subjektů, podmínky financování společné COV při její rekonstrukci a podmínky provozu, financování COV po provedené rekonstrukci. Obsah a podmínky návrhu smlouvy byly předjednány s kontrolními a účetními orgány Jihomoravského kraje. Nebyla shledána žádná závada formy ani obsahu návrhu smlouvy. Žalobkyně na návrh nereagovala. Dne 2.8.2010 podala žalovaná návrh na vydání předběžného opatření k Okresnímu soudu Brno-venkov, jímž se domáhala zatímní úpravy poměrů mezi účastníky. Usnesením Okresního soudu Brno-venkov ze dne 3.8.2010, č.j. 25 Nc 1301/2010-56, bylo návrhu žalované vyhověno. Z důvodu nesouhlasu žalobkyně s vydaným předběžným opatřením se věc dostala až k Nejvyššímu soudu České republiky. Usnesením Nejvyššího soudu ze dne 15.3.2011, č.j. 28 Cdo 556/2011-180, bylo dovolání žalobkyně v tamní věci (žalované v projednávané věci) zamítnuto, nicméně v odůvodnění rozhodnutí soud odkázal na § 139 odst. 2 OZ. U Okresního soudu Brno-venkov je vedena žaloba o zdržení se neoprávněného zásahu do spoluvlastnického práva žalované (sp. zn. 11 C 207/2010). Tvrzení žalobkyně o řádném provozování COV není zcela úplné. Provoz COV žalobkyní je v rozporu se zákonem o vodovodech a kanalizacích. Žalobkyně jako provozovatel nemá dosud uzavřenu smlouvu o odvádění odpadních vod podle citovaného zákona. Žalovaná nesouhlasí s tvrzením žalobkyně, že odmítá uhradit náklady na provedenou rekonstrukci COV. Žalovaná měla zájem o narovnání stávajícího stavu spoluvlastníků. Žalovaná dále odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 11.8.2008, sp. zn. 22 Cdo 1870/2007. Soud nechť posoudí jako předběžnou otázku, zda smlouva o dílo č. 9213 uzavřená dne 20.10.2009 mezi žalobkyní jako objednatelkou a společností VHS Brno, a.s. jako zhotovitelem byla uzavřena platně.

Žalobkyně podáním ze dne 12.6.2012, v návaznosti na skutečnosti sdělované žalovanou, sdělila, že COV přestala splňovat limity požadované na vypouštění odpadních vod a její kapacita se stala nedostatečnou. Provoz byl havarijní. Sama tato skutečnost odůvodňuje nezbytnost rekonstrukce COV. Vypouštění znečištěných vod nad rámec povolení by ve svých důsledcích způsobilo značené škody na životním prostředí, mohlo by dojít k ohrožení vodních zdrojů pro město Dolní Kounice a obec Mělčany. Nezbytnost rekonstrukce COV prokazatelně potvrzuje jak stanovisko odpovědného zástupce provozovatele COV Ing. V. Kašparové ze dne 27.2.2009, tak i stanovisko Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 12.11.2008, protokol České inspekce životního prostředí ze dne 6.3.2007, stanovisko Povodí Moravy ze dne 18.2.2008. Je tak dán jednoznačně požadavek rekonstrukce a zajištění funkčnosti COV a stanovení mírnějších limitů jen do naplánované rekonstrukce. Rekonstrukce byla tedy nezbytná a přitom v souladu s Plánem rozvoje vodovodů a kanalizací Jihomoravského kraje. Článek VII. smlouvy o dokončení výstavby a provozování společné čistírny odpadních vod uzavřené dne 14.4.1994 je v souladu s § 137 odst. 1 OZ. Žalovaná jako spoluvlastník zařízení v rozsahu ideální jedné poloviny je povinna nést polovinu nákladů vynaložených na nutnou úpravu, tedy rekonstrukci zařízení. Článek VII. smlouvy žalovanou

zavazuje i do budoucna. Výraz „po vzájemné dohodě“ je třeba vykládat tak, že na společné věci je třeba provést rekonstrukci, tj. úpravu odsouhlasenou oběma spoluvlastníky. Spoluvlastníci se dohodli na nezbytné rekonstrukci COV, což je prokázáno písemným prohlášením žalobkyně ze dne 22.4.2009. Souhlas žalovaná udělila poté, co dne 21.4.2009 žalobkyně žalované písemně sdělila, že jako správce COV vyřizuje povolení stavby rekonstrukce COV, a aby k rekonstrukci mohlo dojít, tedy aby vodoprávní úřad odboru životního prostředí Městského úřadu Šlapanice rekonstrukci povolil, je třeba souhlasu se stavbou i žalované jako spoluvlastníka pozemků a COV. Souhlas je prokázán i účastí zástupce žalované na výběru uchazeče o předmětnou veřejnou zakázku dne 12.10.2009, a dále tím, že žalovaná uhradila k vyúčtování – faktuře žalobkyně č. 2009294 ze dne 14.12.2009 náhradu ve výši 50% nákladů, 24.164,50 Kč spojených se zajištěním předmětného výběrového řízení zhotovitele této rekonstrukce podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. Dohoda spoluvlastníků o provedení potřebné rekonstrukce společné věci nevyžaduje ze zákona písemnou formu a usnesení zastupitelstva žalované jako spoluvlastnické obce je potřebné pouze ve vztahu ke schválení potřebných rozpočtových výdajů podle § 84 odst. 2 písm. b) zákona č. 128/2000 Sb. Takové usnesení dokonce pod č. 262/2009/Z 25 zastupitelstvo obce Prštice přijalo schválením provizorního rozpočtu na rok 2010, kde ve výdajích na par.2321 odvádění a čištění odpadních vod schválilo částku 2.565.000,00 Kč. Pokud žalovaná tvrdí, že souhlas dala pouze pro účely vodoprávního řízení, pak žalovaná jako účastník řízení měla možnost seznámit se s projektovou dokumentací a také vznést případné námitky podle § 114 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb. Jestliže tak neučinila, lze dospět k závěru, že je dán projev vůle podílového spoluvlastníka akceptovat návrh na uzavření dohody o provedení prací na nemovitosti (rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27.5.2004, sp. zn. 32 Odo 752/2003). Žalobkyně je dále přesvědčena, že i kdyby vše výše uvedené neprokazovalo souhlas žalované s rekonstrukcí COV dostatečně, tak o tom, jestli tento souhlas byl nebo nebyl udělen, rozhodl již jiný orgán – Městský úřad Šlapanice jako věcně a místně příslušný vodoprávní úřad ve vodoprávním řízení o vydání stavebního povolení k provedení stavby vodního díla „rekonstrukce COV Silůvky“, když ve věci dne 29.7.2009 vydal stavební povolení, které nabylo právní moci dne 15.8.2009. Žalovaná uvádí, že několikrát upozorňovala žalobkyni na skutečnost, že v obou obcích jsou zbudovány technicky a provozně odlišné druhy kanalizační sítě. Žádala, aby tato skutečnost, mající vliv na fungování celé společné COV byla v rámci celé rekonstrukce zohledněna, avšak žalobkyně na požadavky žalované nereagovala. Toto tvrzení se nezakládá na pravdě, žalobkyně je považuje za zcela účelové. Projekt rekonstrukce COV, který řešil navýšení její kapacity a kompletní rekonstrukci stavební a technologické části podle platných norem a požadavků na životní prostředí byl vypracován státem uznanými autorizovanými odborníky v oboru vodohospodářských staveb a technologií již v roce 2007, a to s pomocí dotace Jihomoravského kraje. Žalovaná tento projekt ihned po vypracování obdržela a bez jakýchkoliv výhrad zaplatila svůj podíl na vypracování ve výši 82.250,00 Kč. Žalovaná tudíž byla dostatečně dlouho předem vyrozuměna o plánované rekonstrukci a měla přibližně 2 roky na případné připomínkování projektu. Žalovaná byla jako účastník řízení rovněž zvána na veškerá jednání ve stavebním řízení, v rámci kterého mohla proti projektové dokumentaci uplatnit námitky podle § 114 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., respektive mohla proti vydanému rozhodnutí o povolení stavby podat odvolání. Žalovaná tak však neučinila a s novými návrhy přišla až v době naplno běžící stavby a po poskytnutí dotací. Předkládané posudky soukromých firem proto nikterak neposuzují rekonstrukci a funkčnost stávající COV, řeší jenom otázku čištění odpadních vod obce, a tudíž dle názoru žalobkyně nemají

v dané věci žádnou relevanci. Žalobkyně nesouhlasí ani s názorem žalované, že k tomu, aby mohla žalobkyně nakládat se společným majetkem a uzavřít smlouvu o dílo, je třeba kvalifikovaného souhlasu žalované, tedy souhlas zastupitelstva žalované, jinak je smlouva stížena absolutní neplatností. Žalovaná se mimo jiné odvolává na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15.12.2006, sp. zn. 33 Odo 1694/2005, podle kterého právní úkon týkající se hospodaření se společnou věcí, který učinil jeden z rovnodílných podílových spoluvlastníků, aniž dal druhému spoluvlastníku možnost se k zamýšlenému úkonu vyjádřit, nebo přes výslovný nesouhlas druhého spoluvlastníka, je úkonem absolutně neplatným pro rozpor se zákonem. Žalobkyně je přesvědčena, že k uzavření smlouvy o dílo č. 9213 ze dne 20.10.2009 souhlas zastupitelstva žalované potřebný nebyl. Rozhodování o nakládání s nemovitým majetkem obce ve smyslu jeho rekonstrukce je v pravomoci rady obce, jelikož tato pravomoc není zákonem č. 128/2000 Sb., o obcích, vyhrazena ani zastupitelstvu (§ 84 odst. 2, § 85) ani radě obce (§ 102 odst. 2) a spadá podle § 102 odst. 3 jako ostatní záležitost do pravomoci rady obce. Žalovaná je přitom obec, kde není volena rada obce, a tedy podle § 99 odst. 2 zákona o obcích vykonává její pravomoc starosta. O uzavření smlouvy o dílo byl oprávněn rozhodnout starosta žalované sám. Skutečnost, že starosta žalované souhlasil, aby žalobkyně uzavřela smlouvu o dílo se společností VHS Brno, a.s. prokazuje protokol o druhém jednání hodnotící komise ze dne 12.10.2009, podle něhož hodnotící komise, členem které byl i starosta žalované Ing. Josef Daněk, jednomyslně doporučila žalobkyni pro své rozhodnutí o výběru nevhodnější nabídky převzít uvedené pořadí uchazečů, přičemž nejvýhodnější nabídku předložil právě uchazeč č. 1 VHS Brno, a.s., se kterým žalobkyně smlouvu o dílo i uzavřela. Smlouva o dílo č. 9213 uzavřená dne 20.10.2009 byla uzavřena v souladu se zákonem a je platným právním úkonem.

Podáním ze dne 16.5.2012 žalobkyně rozšířila žalobu podle § 95 odst. 1 občanského soudního řádu (dále OSŘ) a změna žaloby byla připuštěna usnesením Okresního soudu Brno-venkov ze dne 30.7.2012, č.j. 7 C 38/2012-106.

U jednání dne 9.1.2013 účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích.

U jednání dne 9.1.2013 statutární zástupce žalobkyně, starosta Zdeněk Prax, slyšen jako účastník řízení vypověděl, že je starostou žalobkyně od roku 2002. Úkolem starosty je také řádně se starat o majetek žalobkyně. Obec má rozsáhlý vlastní majetek a ve spoluvlastnictví se žalovanou má čističku odpadních vod, a to ve spoluvlastnictví napůl. Čistička už byla za MNV dřívějšího, než se obce rozdělily a tehdy už bylo ujednáno, že obě obce se budou starat o čističku a byla naplánována stavba čističky. Obce se oddělily a v současné době je taková situace, že obě obce svádějí odpadní vody do té čističky. Když tedy došlo k rozdělení na obec Prštice a obec Silůvky v souvislosti se zánikem společného MNV, tehdejší starosta Ing. Ptáček si to vzal za své, že jak to bylo naplánováno, tak bude čistička realizována. Žalovaná se tehdy podílela na nákladech spojených se stavbou ve výši 50%. Na základě těchto skutečností se žalovaná stala podílovým spoluvlastníkem na polovinu se žalobkyní ohledně té čističky. V roce 1994 pak byla uzavřena smlouva a bylo dohodnuto, že ji budou účastníci smlouvy respektovat, že se budou podíloví spoluvlastníci podílet na rekonstrukci ve výši 50%, že se budou podílet na provozních nákladech. Smlouva byla respektována a ctěna všemi statutárními zástupci až do sporu v roce 2009, kdy starosta žalované, pan Daněk, začal smlouvu rozporovat, že smlouva je neplatná, a že podle ní nelze plnit. Do roku 2009 bylo plněno i ze strany žalované. Od počátku fungování čističky se tam střídají různí

provozovatelé. V roce 2006 bylo vyvoláno jednání, o kterém právě žalobkyně předložila zápis. V roce 2006 se sešly 3 obce, zástupci obcí Radostice, Prštice, Silůvky. Tam bylo dohodnuto, že každý si bude spravovat svůj vodohospodářský řád, nebyl uzavřen nějaký dodatek, že by vznikl nějaký spolek, sdružení, že by se to provozovalo nějak společně. Fungovalo to tedy dál, každý si provozuje svoje. Radostice, Prštice a Silůvky si každý zajišťuje vodovod, kanalizaci a čistírnu spravuje žalobkyně na základě pravomocného rozhodnutí orgánu státní správy, a také za to žalobkyně zodpovídá. Čistírna je na území žalobkyně. Nelze provozovat čistírnu svévolně, je to na základě rozhodnutí orgánu státní správy. Obec Silůvky převzala čističku do majetku v roce 2002. V roce 2006 byla čistička opotřebovaná, provozovatelé se nechovali k čističce jako ke svému majetku. Čistička chátrala a kontroly ukazovaly, že stav je neúnosný, havarijní. Čistička nestačila ani kapacitně, protože došlo také k nárůstu obyvatel. Tyto skutečnosti vedly k jednáním s krajským úřadem, úřadem životního prostředí, Městským úřadem Šlapanice, Povodím Moravy. Jedná se o zdroj znečištění vody. Na základě vyjádření dotčených orgánů se začala připravovat realizace rekonstrukce čističky, a ta se dostala i do plánu Jihomoravského kraje, což je jakási bible krajského úřadu a bez toho nemohou být investovány akce takového charakteru. Následně potom došlo tedy k vyhotovení projektu a na tom se finančně podílela i žalovaná. Pak bylo vydáno pravomocné stavební povolení, byly předloženy potřebné doklady pro vydání pravomocného stavebního povolení a obě obce, účastnice tohoto řízení, se toho všeho účastnily. Statutární zástupce žalované byl také přítomen výběrovému řízení. Byla uzavřena smlouva o dílo. Žalobkyně požádala Ministerstvo zemědělství o dotace, protože provozovala čističku a mohla žádat o dotace, takto jako obec, a bylo vlastně žádáno i pro žalovanou. Dotace byly přiděleny, nebylo možno takovouto akci financovat pouze z rozpočtu obcí. Když potom byly zasílány první faktury k zaplacení i prací na rekonstrukci, tak první faktury ze strany žalované zaplacené byly, ale pak od ledna 2010 bylo zjištěno, že žalovaná neplatí s různými sděleními malicherného důvodu. Faktury byly tedy od ledna 2010 žalovanou vráceny. Bylo potom vyvoláno jednání. Žalovaná přišla s návrhem, že si postaví vlastní čističku, že už se nebude podílet dále na rekonstrukci 50%, že si udělá svou kanalizaci. Skutečnost však byla taková, že ta rekonstrukce čističky se dělala tak, že ten účel zůstal stejný a nezměnil se přítok odpadních vod. Žalovaná tedy odmítala platit a žalobkyně musela vyhledat právní zastoupení. Bylo potřeba rekonstrukci dokončit a byly i peníze z těch dotací. Bylo tedy nutné vše dokončit a v opačném případě by to položilo obě obce. Stavba je pravomocně zkolaudována, dokončena a zaplacená. Žalobkyně tak získala pro obě obce majetek v hodnotě vyšší než je požadovaná částka k zaplacení po žalované. Rekonstrukce celkově stála 20.000.000,00 Kč, 10.000.000,00 Kč dalo jako dotaci Ministerstvo zemědělství, 2.000.000,00 Kč poskytl Jihomoravský kraj a po žalované by tedy měla být požadována částka zbývající ve výši 50%. Takové vyúčtování žalobkyně žalované poslala. Žalobkyně je názoru, že skutečně, jak bylo soudem sdělováno i v rámci pokusu o smírné projednání věci, obě obce spolu sousedí a měly by se k sobě chovat jako sousedé. Žalobkyně je názoru, že takto zhodnotila majetek i pro žalovanou a požaduje tedy zaplacení požadované částky. Návrh smlouvy o dílo včetně položkového výkazu byl předložen při jednání hodnotící komise, protože to byla součást nabídky ve výběrovém řízení. Starosta za žalovanou byl účastníkem a byl tedy přítomen toho, smlouva byla na stole. Tam i z těch položkových rozpočtů vyplynuly ceny díla. Žalovaná předložila smlouvu o sdružení investic, ale to bylo už v době, kdy rekonstrukce čističky byla v běhu a žalobkyně předložila návrh smlouvy právnímu zástupci JUDr. Hrouzkovi. Ten sdělil, že takto nelze smlouvu realizovat, že jsou

tam nereálné požadavky. Žalobkyně poté sdělila žalované, že takováto smlouva o sdružení navrhovaná žalovanou je pro žalobkyni neakceptovatelná. Smlouva nebyla ani úplná.

Statutární zástupce žalované, starosta Ing. Josef Daněk, slyšen jako účastník řízení u jednání dne 9.1.2013, vypověděl, že v roce 2002 si žalovaná vybuďovala novou oddělenou gravitační kanalizaci za 32.000.000,00 Kč a došlo ke sloučení dvou kanalizací žalobkyně a žalované do té čističky. Původní čistička na katastrálním území žalobkyně byla vybudována v roce 1997 a žalovaná tam nepouštěla splašky do roku 2002, kdy byla kolaudována veřejná kanalizace v Pršticích. Žalovaná je názoru, že žalobkyně nikdy neprovozovala samostatně čističku a tu čističku provozovali různí provozovatelé, třetí osoby rozdílné od účastníků. Starosta přišel na obec v roce 2007 a to už byla plánována rekonstrukce čističky. Není to ale tak jednoduché, musí proběhnout vodoprávní řízení, jestli jsou splněny předpoklady, aby nedošlo k prodražení rekonstrukce i provozu čističky. V roce 2002 dokončili u žalované tu gravitační kanalizaci, protože tehdy jim vodoprávní orgány jinou kanalizaci nepovolily. Podle názoru statutárního zástupce žalované se ta smlouva z roku 1994 vztahuje k té staré čističce. Žalovaná byla ta čistička majetkově převedena až v roce 2003, kdy se dorovnaly ty podíly. Hodnota byla asi 8.690.000,00 Kč. Na žádost starosty žalobkyně dal starosta žalované souhlas se stavbou čističky ve vodoprávním řízení. To byla jediná možnost vypořádat námitky účastníků stavebního správního řízení a až za situace, kdy vyplynulo, že stavba bude stát s daní kolem 23.000.000,00 Kč a tento projekt podle názoru žalované nebyl úplně ideální, k čemuž si nechali vypracovat posudek od Ing. Ferduse, žádala žalovaná žalobkyni, aby se udělala nějaká změna projektu. To už bylo po výběrovém řízení. Výběrové řízení doporučuje. Výběrové řízení není kategorický imperativ pro starostu. Znamenalo to, že by měla být s dodavatelem podepsána závazná smlouva souhlasu spolujeditele. Žalovaná žalobkyni nedala souhlas s účastí na investici. Od roku 2009 se opakovaně jednalo. Snažili se stavbu zastavit, aby se nějak domluvili. V červnu 2010 poslali žalobkyni návrh na sdružení investic, nedostali odpověď zhruba dva roky. Odpověď urgovali. Situace je fatální, protože COV stojí, na tom provozu se snad nějak dohodnou, ale bude potřeba nějaké technické opatření a ohledně investic tak věc není jednoduchá. Žalovaná žalobkyni nikdy nedala souhlas, aby byla samostatným provozovatelem čističky. K rekonstrukci stávající čističky nebylo s předchůdci ze strany žalobkyně diskutováno, jaké by byly možnosti, že by třeba si každá obec vystavěla svou čističku nebo že by se hledalo nějaké jiné řešení. Dnes je to tak, že obě obce jsou v koutě a budou se muset nějakým způsobem dohodnout. Je to složitý technický problém. Technický problém je v souvislosti s tím, že žalovaná si vybuďovala v tom roce 2002 tu oddělenou gravitační kanalizaci. V roce 2009, 2010 to měla žalobkyně zastavit, tedy tu rekonstrukci čističky, a měly se domluvit na nějakých řešeních. Žalovaná vypouští vodu do čističky provozované žalobkyní. Je to ale tak, že to vypouští do svého majetku. Tím se míní, že žalovaná spoluvlastní čističku a přídatná zařízení. Žalovaná nemá dohodu se žalobkyní o tom, že by žalobkyně provozovala čističku, a proto neplatí žalovaná žalobkyni nic za to, že tam žalovaná vypouští odpadní vody a peníze poukazuje žalovaná do advokátní úschovy. Tento postup volí žalovaná z toho důvodu, že je názoru, že napřed musí dojít k dohodě o regulérním provozování, o regulérním provozovateli, a proto žalovaná žalobkyni teď nic neplatí a skládá to do té advokátní úschovy. Advokátní úschova je u doktora Štětíny. Pokud bude právní titul, pokud bude dohoda o provozovateli čističky, je žalovaná ihned ochotna zaplatit za vypouštění odpadních vod. Starosta žalované nebyl vyzván žalobkyní k nějakému dodatku ke smlouvě z roku 1994. Statutárnímu zástupci žalované, starostovi, nebylo ze strany žalobkyně sděleno, že by existoval havarijní stav té čističky, nebylo sděleno, k čemu došla

Česká inspekce životního prostředí. Žalovaná nebyla provozovatelem čističky, tak jí to nebylo sdělováno.

U jednání dne 9.1.2013 bylo dále provedeno listinné dokazování podle § 129 OSŘ a byly konstatovány prosté kopie listinných důkazů předložených účastníky. Ohledně prostých kopií, jejichž pravost originálu a obsah účastníci nerozporovali, vycházel soud z § 120 odst. 4 OSŘ (protokol o jednání 9.1.2013).

U jednání dne 9.1.2013 bylo dáno poučení žalobkyni, necht' sdělí právně významné skutečnosti a označí důkazy o výši požadované částky, pokud žalovaná tuto částku zpochybňovala, jinak soud rozhodne na základě skutečností dosud sdělených a důkazů dosud označených. Žalované bylo dáno poučení, necht' sdělí právně významné skutečnosti a označí důkazy na základě jakých právně významných skutečností se žalovaná, jako spoluvlastník čističky, nepodílela na placení ceny ze smlouvy o dílo, jak žalobkyně po žalované požadovala. Jinak soud rozhodne na základě skutečností dosud sdělených a důkazů dosud označených. Účastníkům byla poskytnuta lhůta jednoho měsíce ke sdělení právně významných skutečností a označení důkazů k unesení důkazního břemene.

Podáním ze dne 22.1.2013 žalobkyně prostřednictvím právního zástupce žalobkyně označila k důkazu výslech svědka Ing. Tomáše Pikuly, který pro žalobkyni na základě smlouvy o dílo č. 10342009, uzavřené dne 17.9.2009, smluvně vykonával inženýrskou činnost na předmětné stavbě čističky odpadních vod, spočívající ve výkonu stavebního dozoru, organizací a zajištění předávajícího a přejímacího řízení pro celou stavbu, včetně kontroly a zajištění odstranění eventuálních vad a nedodělků z předávacího protokolu stavby, zajištění kolaudačního řízení a vydání kolaudačního rozhodnutí, likvidace vystavených faktur dodavatelem díla, podle provedené kontroly a věcné a cenové správnosti účtované hodnoty díla. Žalobkyně dále označila k důkazu stavební deník stavby rekonstrukce COV, zjišťovací protokoly o provedené kontrole a věcné správnosti účtované ceny díla dodavatelem díla, které jsou součástí vystavených účetních dokladů.

Žalovaná podáním ze dne 7.2.2013 označila k důkazu spis Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru životního prostředí, sp. zn. S-JMK 164650/2007 OŽP-Mi, vztahující se k vydání povolení žalobkyni k provozu společné COV v k.ú. Silůvky. Doložením tohoto spisu je prokázáno tvrzení žalované, že žalobkyně provozuje společnou COV v k.ú. Silůvky bez souhlasu žalované, tedy v rozporu se zákonem č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích. Dokazování má být doplněno spisem Ministerstva zemědělství ČR, jímž bylo rozhodováno o přidělení dotace žalobkyni na rekonstrukci COV, žalovaná žádá provedení důkazů k ověření skutečnosti, zdali byl žalobkyni dokládán souhlas žalované k rekonstrukci COV, respektive zda-li byl doložen skutečný spoluvlastnický poměr obou účastníků k věci dotčené rekonstrukcí COV. Žalovaná označila k důkazu výslech Ing. Břetislava Krvánka, Ph.D., předsedy Asociace pro vodu ČR, jež poskytne odborné vyjádření k tvrzení žalované o nedostatečném prokázání havarijního stavu společné COV, jak žalobkyně tvrdí a předkládá na základě sdělení Povodí Moravy ze dne 18.2.2008 a rozhodnutí Městského úřadu Šlapanice ze dne 30.1.2008, sp. zn. OŽP/9361-08/2397-2008/MOU ze dne 15.4.2008. Žalovaná označila k důkazu Metodický pokyn pro zpracování vybraných údajů z majetkové evidence vodovodů a kanalizací vydaného Ministerstvem zemědělství pod č.j. 29192/2002-6000, jež se vztahuje k tvorbě identifikačního čísla majetkové evidence

vodovodů a kanalizací, respektive i COV mezi spoluvlastníky. Žalovaná tvrdí, že současný provoz společné COV v k.ú. Silůvky žalobkyní není ve vztahu k majetku žalované, tedy spoluvlastnického podílu, respektive je prováděno bez uzavření dohody se žalovanou jako spoluvlastníkem společné COV v k.ú. Silůvky. Smlouva o dokončení výstavby a provozování společné čistírny odpadních vod a hlavního přivaděče z obce Prštice do COV v k.ú. obce Silůvky ze dne 14.4.1994 podmínku této dohody nenaplnuje. Žalovaná označila k důkazu územní rozhodnutí Obecního úřadu ve Střelicích, stavební úřad, ze dne 7.11.1996, č.j. St.713/96-Ša, vážící se ke zbudování oddílné kanalizace v obci Prštice, a to v souladu s platnými právními předpisy v době zbudování, jakož i se stanovisky dotčených orgánů státní správy. Žalovaná odkázala na rozhodnutí o kolaudaci stavby, první část, vydaného Okresním úřadem Brno-venkov, referát životního prostředí, dne 5.2.2001, č.j. ŽP10101/2000-Vo, rozhodnutí o kolaudaci stavby druhá část, vydaného Okresnímu úřadem Brno-venkov, referát životního prostředí, č.j. ŽP4709/2000-Sb, ze dne 18.7.2001. Žalovaná odkázala na svá předchozí vyjádření (ze dne 25.4.2012, 9.1.2013) učiněná při soudním jednání. Žalovaná označila k důkazu znalecký posudek z oboru stavebnictví, ekonomika, jimiž by byla stanovena skutečná hodnota majetku společné COV v k.ú. Silůvky před rekonstrukcí provedenou žalobkyní s ohledem na spoluvlastnické podíly účastníků a vyhotovení znaleckého posudku, jímž by byla stanovena hodnota majetku společné COV v k.ú. Silůvky po provedené rekonstrukci žalobkyní, kdy by tento znalecký posudek obsahoval i rozdělení investované částky do rekonstrukce s ohledem na vlastnictví nemovitostí a jejich součástí, o kterýchž je veden spor o určení vlastnictví mezi účastníky ve věci vedené u Okresního soudu Brno-venkov v Brně pod sp. zn. 25 C 112/2011. V rámci rekonstrukce byly zbudovány i věci ve smyslu občanského práva, které tvoří součást sporných nemovitostí a existuje zde možnost nabytí výlučného vlastnictví ve prospěch žalobkyně k těmto nemovitostem a jejím součástem. Ty by měly být hrazeny výlučně žalobkyní. Žalovaná označila k důkazu kompletní projektovou dokumentaci k rekonstrukci společné COV v k.ú. Silůvky k posouzení skutečného stavu provedené rekonstrukce COV v k.ú. Silůvky. Žalovaná označila k důkazu udělení souhlasu žalované se zvýšením ceny díla ve znění dodatku č. 1 ke smlouvě č. 9213 ze dne 4.2.2010, respektive 10.2.2010. Žalovaná označila k důkazu výslech svědka Ing. Zdeňka Ferduse, JUDr. Pavla Hály.

Žalobkyně podáním ze dne 30.4.2013 sdělila, že na projekt rekonstrukce COV, který řešil navýšení kapacity čističky a kompletní rekonstrukci stavební a technologické části podle platných norem a požadavků na životní prostředí, byla poskytnuta dotace ze státního rozpočtu prostřednictvím Ministerstva zemědělství a dotace z rozpočtu Jihomoravského kraje a na základě těchto skutečností byl projekt rekonstrukce COV podroben kontrole splnění závazných ukazatelů a dodržení podmínek rekonstrukce. Na základě zprávy o kontrole dokumentace závěrečného vyhodnocení registrovaného projektu Ministerstva zemědělství ze dne 12.12.2012, č.j. 204750/2012-MZE nebylo shledáno na straně žalobkyně žádné žalovanou namítané pochybení, když všechny věcné a termínované ukazatele byly splněny. K námitce žalované, že COV je po rekonstrukci provozována v rozporu se zákonem, překládá žalobkyně kolaudační souhlas vydaný Městským úřadem Šlapanice, odborem životního prostředí, ze dne 15.11.2011, č.j. OŽP/42739-11/2879-2009/MOU, na základě něhož je COV po provedené rekonstrukci havarijního stavu, žalobkyní provozována.

U jednání dne 3.6.2013 svědek JUDr. Pavel Hála, advokát zbaven mlčenlivosti žalovanou, vypověděl k zápisu z porady starostů ze dne 5.9.2007. Potvrdil podpis advokáta na

zápisu. Pamatuje se, že bylo operativně vyvoláno jednání na zámku v Pršticích. Byli tam svoláni zástupci Prstic, Silůvek a Radostic. Předmětem jednání bylo ukončení smluvního vztahu odpovědného zástupce za provozování čističky. Byly tam s tím problémy, zejména ve vztahu k žalované, tedy obci Prštice. Jednalo se tam v rovině informativní o ukončení smluvního vztahu s tím pánem, jméno přesně svědek neví. Myslí, že to byl starší muž a potom už se jednalo o tom, že by jeho funkci převzala nějaká žena. To jednání bylo v podstatě takové, že se sešli, aby se sešli, nebyl z toho nějaký konkrétní závěr. Svědek odkázal na obsah zápisu. K dotazu právního zástupce žalované, zda byly použity závěry ze zápisu ze dne 5.9.2007 v nějakém sporu potom ve vztahu k předchozímu provozovateli, ve vztahu k Pršticím, svědek vypověděl, že o tom neví. Kolem vodohospodářství se tam dělo hodně věcí, ale toto svědek neví. Neví ani o nějakých konkrétních jednáních ohledně dalšího provozovatele čistírny odpadních vod.

Svědék Ing. Tomáš Pikola, slyšen u jednání 3.6.2013, vypověděl, že provádí za společnost AP investing s.r.o. technický dozor na vodohospodářských stavbách, a takto také za společnost AP investing s.r.o. jednal se žalobkyní ohledně rekonstrukce čističky odpadních vod. Nepamatuje se, že by tam byly nějaké zásadní problémy, než jsou běžné problémy na stavbách tohoto typu. Rekonstrukce čistírny odpadních vod v Pršticích se dělala proto, že už byla čistička zastaralá stavebně i technicky. Po určité době dochází vždy k obnově technologií, technologických limitů, limitů pro vypouštění odpadních vod. To je běžné, že po těch 15 letech musí dojít k obnově čističek toho typu. Svědek vykonával stavebně technický dozor podle stavebního zákona. To spočívalo v denních průběžných kontrolách stavby, zda stavba probíhá v rozsahu dle schválené dokumentace, zda rozpočet provádění díla je v souladu se smlouvou o dílo. Svědek prováděl také kontrolní dny. Měl celou řadu činností. Jednalo se také o vypouštění odpadních vod v době rekonstrukce čističky, kdy se vlastně nečištěná voda vypouští. Fakturace probíhala tak, že zhotovitel stavby vždy měsíčně předkládal prostavěnost stavby. Svědek fyzicky kontroloval na základě protokolů, zda skutečně jsou prostavěny položky a poté fyzické kontrole bylo zjištěno, co bylo prostavěno. Protokoly podepisoval jednatel společnosti AP investing. Svědek to stvrzoval tzv. schvalovací doložkou. Dával k podpisu faktury. To se potom předkládalo starostovi obce Silůvky, tedy starostovi žalobkyně a potom to bylo fakturováno zhotovitelem. Zjišťovací protokoly se vždy předkládaly podle skutečné prostavěnosti a pokud se třeba stalo, že byl předložen protokol a byly tam nějaké položky, které nebyly prostavěny, tak ty byly, ty protokoly, vráceny zhotoviteli a bylo fakturováno pouze podle protokolu tak, jak byly položky prostavěny. Smlouva o dílo a stavební dozor byla se žalobkyní. Objednatelem byla žalobkyně. Jako technický dozor jednal svědek vždy se starostou obce Silůvky (žalobkyně). Svědek sám neposuzuje zastaralost čističek odpadních vod. Vychází z projektové dokumentace. Svědek sám projekt nezpracovával. Neví o tom, že by zjišťovací protokoly byly dávány na vědomí žalované.

Svědék Ing. Zdeněk Ferdus, slyšen u jednání 3.6.2013, vypověděl, že vypracovával vyjádření ohledně technického řešení v srpnu 2010 a za tím vyjádřením si stojí. Svědek byl na čistírně odpadních vod v Silůvkách v době kolaudace čističky, a pak se zajímal asi před rokem na Obecním úřadě Silůvky o rozbor. To byl za starostou obce Silůvky (žalobkyně) a žádal ho o předložení rozborů posledních a rozborů z poloprovozního období. Starosta odpověděl nejprve, že neví, proč by měl svědkovi takové rozborů dávat. Potom přislíbil, že to pošle, ale dodnes se tak nestalo. Svědek není zapsán jako soudní znalec u Krajského soudu

v Brně. Když zpracovával svědek to posouzení v srpnu 2010, tak ta čistírna odpadních vod byla už ve výstavbě. Svědek tam nebyl na té čistírně odpadních vod. Měl projektovou dokumentaci zpracovanou v roce 1993. Na kolaudaci čističky odpadních vod se dozvěděl, že byla stavba rekonstrukce prováděna podle jiné dokumentace. Svědek zpracovával posouzení v srpnu 2010 na základě dokumentace, která mu byla poskytnuta starostou žalované. Starosta žalované se na svědka tehdy obrátil jako na odborníka v dané oblasti, zda by mu zpracoval to posouzení a potom to posouzení zpracoval. Svědek když byl u kolaudace čističky odpadních vod, tak tam ta původní projektová dokumentace byla odlišná od toho, jak byla potom rekonstrukce provedena. Svědek se na to dotazoval, bylo mu sděleno, že byly potom během realizace rekonstrukce odlišné podmínky, a tak potom došlo k odlišné realizaci. Svědek se na detaily nevyptával. Byl tam odlišný projektant, to svědek přesně neví, jaké tam byly důvody.

Dokazování bylo provedeno výpisem z katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Brno-venkov, LV č. 844, smlouvou uzavřenou mezi účastníky dne 14.4.1994, povolením k provozování vodovodu, kanalizace, fakturami předloženými žalobkyní ohledně plateb za provádění díla rekonstrukce COV, sdělením povodí Moravy ze dne 18.2.2008, rozhodnutím odboru životního prostředí Městského úřadu Šlapanice, ze dne 15.4.2008, č.j. OŽP/9361-08/2397-2008/MOU, stanoviskem Ing. Kašparové, stanoviskem Jihomoravského kraje k rekonstrukci COV, rozhodnutím Jihomoravského krajského úřadu prokazujícím oprávněnost provozování čističky žalobkyní, souhlasem žalované se stavbou rekonstrukce COV Silůvky ze dne 22.4.2009, smlouvou o dílo uzavřenou mezi žalobkyní a AP INVESTING, s.r.o., dne 17.9.2009, smlouvou o dílo uzavřenou mezi žalobkyní a zhotovitelem díla dne 20.10.2009, ve znění dodatků, smlouvou o poskytnutí dotace z rozpočtu Jihomoravského kraje uzavřenou mezi Jihomoravským krajem a žalobkyní dne 23.4.2010, spisem Okresního soudu Brno-venkov v Brně sp. zn. 25 C 112/2011, sdělením ze dne 2.3.2010, 6.5.2010, 8.6.2011. Žalobkyně dále předložila k důkazu protokoly o předání a převzetí plnění díla, krycí listy čerpání a podklady k soupisům provedených prací v návaznosti na faktury předložené zhotovitelem díla. Další dokazování bylo provedeno kolaudačním souhlasem Městského úřadu Šlapanice, odbor životního prostředí, ze dne 15.11.2011, č.j. OŽP/42739-11/2879-2009/MOU, smlouvou o poskytnutí dotace z rozpočtu Jihomoravského kraje uzavřenou mezi Jihomoravským krajem a žalobkyní dne 23.4.2010, č. 000474/10/OŽP, korespondencí účastníků, spisem Okresního soudu Brno-venkov sp. zn. 25 Nc 1301/2010, posouzením čištění odpadních vod obce Prštice vyžádané od společnosti INVENTE, s.r.o. z ledna 2010, posouzením záměru výstavby COV od společnosti FORTEX – AGS, a.s., ze dne 19.2.2010, návrhem smlouvy o sdružení investic na rekonstrukci COV a jejím následném provozu předloženým žalovanou, výpisem z datové schránky odeslání písemností žalované ze dne 7.6.2010, protokolem České inspekce životního prostředí ze dne 6.3.2007, protokolem o druhém jednání hodnotící komise ze dne 12.10.2009, oznámením o zahájení vodoprávního řízení ze dne 30.6.2009, spisem Okresního soudu Brno-venkov v Brně sp. zn. 11 C 207/2010, usnesením zastupitelstva žalované č. 32/2007/Z 4, rozhodnutím zadavatele o ustanovení hodnotící komise ze dne 18.9.2009, protokolem o zkoušce č. 6558/06, zkušební laboratoře, akreditované ČIE č. 1147, LABTECH s.r.o., Brno, ze dne 30.11.2006, ze dne 6.9.2006, ze dne 29.5.2006, ze dne 6.3.2006, metodickým pokynem pro zpracování vybraných údajů z majetkové evidence vodovodů a kanalizací Ministerstva zemědělství č.j. 29192/2002-6000 – určeno vodoprávními úřady k využití zpracovatelům vybraných údajů z majetkové evidence vodovodů a kanalizací, územním rozhodnutím Obecního úřadu ve Střelicích,

stavební úřad, ze dne 7.11.1996, č.j. ST 713/96-Ša, rozhodnutím Okresního úřadu Brno-venkov, referát životního prostředí ze dne 5.2.2001, č.j. ŽP 10101/2000-Vo, rozhodnutím Okresního úřadu Brno-venkov, referát životního prostředí, ze dne 18.7.2001, č.j. ŽP 4709/2001-Sb, zprávou o kontrole dokumentace závěrečného vyhodnocení registrovaného projektu Ministerstvem zemědělství ze dne 12.12.2012, č.j. 204750/2012-MZE, zprávou o splnění závazných ukazatelů a dodržení podmínek čerpání prostředků COV ze dne 6.11.2012, f.č. 129D 183002157, sdělením o definitivním přiznání dotace ze dne 6.11.2012, kolaudačním souhlasem Městského úřadu Šlapanice, odbor životního prostředí, ze dne 15.11.2011, č.j. OŽP/42739-11/2879-2009/MOU, územním rozhodnutím Obecního úřadu ve Střelcích, stavební úřad ze dne 7.11.1996, č.j. ST 713/96-Ša, sdělením Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odbor životního prostředí, ze dne 4.7.2013, sp. zn. PR-322/2013, výpisy z účtu žalobkyně a žalované, oznámením jmenování členem hodnotící komise a pozvání na první jednání ze dne 18.9.2009, adresované Ing. Josefu Daňkovi ze strany žalobkyně, přípisem přešetření způsobu vyřízení stížnosti Ministerstvem zemědělství, odbor státní správy ve vodním hospodářství a správy povodí ze dne 17.5.2013, č.j. 35201/2013-MZE-15111, usnesením ze zasedání zastupitelstva žalobkyně ze dne 16.12.2010, Informačním listem pro obyvatele obce Silůvky, č. 1, ročník 10, prosinec 2010, stavebním deníkem ohledně rekonstrukce COV, zápisem z porady starostů ze dne 5.9.2007, přípisem žalované ze dne 21.4.2009, odborným posouzením Ing. Ferduse z roku 2010.

Byl tak zjištěn skutkový stav:

Účastníci uzavřeli dne 14.4.1994 smlouvu o dokončení výstavby a provozování společné čistírny odpadních vod a hlavního přivaděče z obce Prštice do COV v k.ú. obce Silůvky a ve článku III. si ujednali: Další výstavba COV a dokončení hlavního přivaděče z obce Prštice bude ode dne podpisu smlouvy hrazeno společně stejným dílem, tj. 50% obec Silůvky a 50% obec Prštice, vždy po vzájemném odsouhlasení, odečtení a vyčerpání veškerých účelových darů i dotací. V případě získání bezúročné půjčky bude stejným způsobem provedeno její splacení případně poskytnutí záruky na její krytí. V článku VII. si ujednali: Pokud bude v budoucnu potřeba provést na zařízeních uvedených v článku VI. (COV včetně hlavního přivaděče od k.ú. obce Prštice do COV jsou ve společném, podílovém spoluvlastnictví účastníků této smlouvy, přičemž výše podílu je stejná, $\frac{1}{2}$ majetkového podílu náleží obci Silůvky a $\frac{1}{2}$ majetkového podílu náleží obci Prštice) této smlouvy rekonstrukci, případně vložit další investice do těchto objektů zavazují se smluvní strany, že veškeré finanční i jiné náklady k tomu účelu potřebné uhradí po vzájemné dohodě rovným dílem, tj. $\frac{1}{2}$ nákladů obec Silůvky a $\frac{1}{2}$ nákladů obec Prštice. Ze souhlasu žalované ze dne 22.4.2009 bylo zjištěno a prokázáno, že přípisem žalované ze dne 22.4.2009, č.j. 276/2009, udělila žalovaná souhlas se stavbou „rekonstrukce COV Silůvky“. Obec Prštice, jako spoluvlastník ČOV Silůvky, souhlasí se stavbou „rekonstrukce ČOV Silůvky“. Rozhodnutím Městského úřadu Šlapanice, odbor životního prostředí, ze dne 15.4.2008, sp. zn. OŽP/9361-08/2397-2008/MOU bylo žalobkyni vydáno povolení podle § 8 odst. 1 písm. c), v souladu s § 39 odst. 9 zákona č. 254/2001 Sb., k vypouštění odpadních vod do vod povrchových za účelem likvidace odpadních vod ze stávající čistírny odpadních vod Silůvky, která je umístěna na pozemku p.č. kn. 4/1 a ZE 2116/1 v k.ú. a obci Silůvky, do významného vodního toku Šatava. V rozhodnutí se uvádí, že pro povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových se podle § 9 odst. 1 vodního zákona a § 38 odst. 9 vodního zákona současně stanoví jako jedna z podmínek vypouštění předčištěných odpadních vod s přípustnou hodnotou ukazatele znečištění emisního

limitu N-NH₄ vyšší, než je hodnota stanovená nařízením vlády č. 61/2003 Sb., je povoleno pouze do doby provedení rekonstrukce čistírny odpadních vod Silůvky. V odůvodnění rozhodnutí se dále uvádí, že se předpokládá intenzifikace stávající COV Silůvky (předpoklad realizace v letech 2010-2011). Z přípisu Povodí Moravy, s.p., ze dne 18.2.2008, sp. zn. PM 84103/2008-203/Ou, bylo zjištěno a prokázáno, že Povodí Moravy, s.p., udělilo stanovisko správce povodí a správce toku Šatava tak, že veškeré limity požaduje Povodí Moravy, s.p., stanovit na dobu nezbytně nutnou k realizaci rekonstrukce či výstavby nové COV Silůvky. Vzhledem k charakteru kanalizační soustavy COV Silůvky (Prštice 896 obyv. mají splaškovou kanalizaci a obec Silůvky 685 obyv. jednotná kanalizace) požaduje Povodí Moravy, s.p., eliminovat nejpozději do 3 let nátok balastních vod minimálně o 20%. Proto je třeba stanovit postupná opatření, tj. identifikovat místa nátok balastních vod do kanalizace COV Silůvky do jednoho roku se stanovením způsobu jejich odstranění, odstranění nátok balastních vod maximálně do dvou let (rok 2010). Dále upozorňuje Povodí Moravy, s.p., že před zahájením prací na projektové dokumentaci čistírny odpadních vod mají být stanoveny bilanční limity pro novou COV. Z stanoviska Ing. Veroniky Kašparové ze dne 27.2.2009 bylo zjištěno a prokázáno, že bylo uděleno stanovisko odpovědného zástupce k akci „rekonstrukce COV Silůvky“: *Předložený projekt řeší rekonstrukci COV Silůvky, která je v současné době technicky zastaralá a kapacitně nedostatečná.* Provozovatelem COV Silůvky je na základě rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství pod č.j. JMK 164650/2007 ze dne 16.1.2008 obec Silůvky. Jako odpovědný zástupce obce Silůvky pro provozování vodohospodářského majetku byla Ing. Veronika Kašparová seznámena s předloženým technickým řešením projektu, který by tímto chtěla doporučit k poskytnutí dotace od Jihomoravského kraje. Po ukončení akce bude provozovatelem COV nadále obec Silůvky. Ze stanoviska Krajského úřadu Jihomoravského kraje, obor životního prostředí, ze dne 12.11.2008, č.j. JMK 144705/2008, sp. zn. S-JMK 144705/2008 OŽP-Da, bylo zjištěno a prokázáno, že podáním ze dne 7.11.2008 požádala obec Silůvky o stanovisko vodoprávního úřadu kraje pro stavbu Silůvky – „rekonstrukce COV“ jako podklad k žádosti o zařazení akce do programu Mze ČR 229313- výstavba a obnova čistíren odpadních vod, kanalizací a souvisejících objektů a k žádosti o stanovisko byla doložena projektová dokumentace záměru vypracovaná v září 2007 společností PROVO spol. s r.o. Žádost byla posouzena a bylo zjištěno, že záměr obsahuje shrnutí současného stavu a návrh potřebného odkanalizování. *Účelem rekonstrukce stávající COV je dosažení požadované účinnosti čištění odpadních vod pro výhledovou kapacitu připojených 1900 EO z obcí Silůvky a Prštice.* Rekonstrukce zahrnuje realizaci vypínací komory s lapákem štěrku, obtok COV, zřízení dešťové zdrže, úprav stávající mechanického předčištění – tj.: česlové komory, čerpací stanice a lapák písku, úpravy aktivační nádrže – tj. zvětšení objemu zvýšením hladiny v nádrži a osazením nového zařízení aerace, úprav dosazovací nádrže, čerpací jímky kalů, úprav a rozšíření kalového hospodářství sestávající z mobilního zařízení na odvodňování kalů a jejich hygienizaci vápnem, zřízením jímky na přebytečný kal, úprav - aeraci kalů v uskladňovací nádrži, úprav kalových polí a jejich zastřešení, realizaci měrného objektu na obtoku COV, úprav ve stávající provozní budově, zřízení nového terciárního dočištění na mikrosítu, provedením nových zpevněných ploch, oplocení a terénních a sadových úprav. Součástí rekonstrukce bude i přeložka elektrického kabelu, vyvolaná umístěním vypínací komory a lapáku štěrku, úpravy venkovního osvětlení v areálu COV a nová vodovodní přípojka pro COV. Dalším požadavkem je zlepšení pro obsluhu zřízením nového systému regulace a měření s částečnou automatizací provozu, pro stabilní dosahování stanovených vysokých účinností čištění odpadních vod. Předpokládané náklady na realizaci jsou přibližně

20.000.000,00 Kč, investorem je obec Silůvky a předpokladem realizace je rok 2009-2010. Po posouzení uvažovaného záměru z hlediska souladu řešení rozsahu akce se schváleným Plánem rozvoje vodovodů a kanalizací Jihomoravského kraje zjistil Krajský úřad Jihomoravského kraje, že uvažovaný záměr s názvem „Silůvky – rekonstrukce COV“ je v souladu s plánovací dokumentací daného regionu. Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor životního prostředí, doporučuje poskytnutí finanční dotace na akci „Silůvky – rekonstrukce COV“. Přílohou je projektová dokumentace záměru. Ze zápisu z porady starostů obcí Prštice, Radostice a Silůvky ze dne 5.9.2007 bylo zjištěno a prokázáno, že předmětem jednání starostů označených obcí bylo projednání současného stavu plnění smlouvy uzavřené mezi obcemi a provozovatelem vodohospodářského majetku a funkčnosti technického dozoru. Bylo konstatováno, že Ing. Pokorný, jakožto odpovědný provozovatel a technický dozor při provozování vodohospodářského majetku označených obcí nevyhovuje současným požadavkům obcí, přičemž souběžně je s obcemi vedeno správní řízení Krajským úřadem JMK pro delikt, jenž přísluší do kompetencí a odpovědnosti Ing. Pokorného, z něhož je patrné, že došlo k porušení smluvních povinností Ing. Pokorného. Starostové obcí se dohodli, že připraví podklady pro svá zastupitelstva s tím, že pro další hospodářský rok a roky následující neprodlouží smluvní vztah s provozovatelem obecního vodohospodářského majetku. K jednání byla přizvána Ing. Veronika Kašparová, která zástupce obcí rámcově seznámila s problematikou kalkulace cen vody pro odběratele, včetně odkazu na závazné vyhlášky. Z tohoto podání vyplynulo, včetně doložení osvědčení, že Ing. Veronika Kašparová je odborně způsobilá vykonávat technologický dozor provozování vodohospodářského majetku označených obcí a v tomto smyslu je ochotna a připravena uzavřít s obcemi příslušnou smlouvu o technologickém dozoru a tím nahradit Ing. Pokorného. Dále z jednání vyplynula stanoviska představitelů obcí o jejich možnostech si samostatně obhospodařovat a provozovat svůj vodohospodářský majetek. Za správnost zápisu byl pověřen JUDr. Pavel Hála. Z protokolu sepsaného dne 6.3.2007 Českou inspekcí životního prostředí, oblastním inspektorátem Brno, oddělením ochrany vod, bylo zjištěno a prokázáno, že předmětem tohoto protokolu je výsledek ohlášené kontroly vodního hospodářství a COV Silůvky, na kterou je napojena kanalizace pro veřejnou potřebu obce Silůvky a obce Prštice za rok 2006. Kontrola byla provedena v rámci plnění plánu České inspekce životního prostředí, oblastní inspektorát Brno, ve složce ochrany vod. Ze spisu Krajského úřadu Jihomoravského kraje, sp. zn. S-JMK 164650/2007 bylo zjištěno a prokázáno, že žalobkyni bylo povoleno provozování rekonstruované čističky odpadních vod Silůvky. Z projektové dokumentace pro stavební povolení ze září 2007 vypracovaného Ing. Janou Bendovou, autorizovanou inženýrkou pro vodohospodářské stavby, bylo zjištěno a prokázáno, že projektová dokumentace byla podkladem pro následné stavební řízení. Ze stavebního povolení a kolaudačního rozhodnutí bylo zjištěno a prokázáno, že žalovaná byla účastníkem správního řízení. Žalovaná podávala návrh na nařízení předběžného opatření u soudu, věc však nebyla v pravomoci soudu. Soudem rovněž bylo pravomocně rozhodnuto o určení vlastnického práva účastníků k pozemkům, na nichž stojí rekonstruována COV. Z předložených faktur, podkladů pro vystavení faktur, ke kterým vypovídal také svědek Ing. Tomáš Pikola (svědecká výpověď) bylo zjištěno a prokázáno, že na základě poskytnutých dotací a prostředků finančních z rozpočtu žalobkyně byly placeny jednotlivé částky k provádění díla na základě smlouvy uzavřené mezi žalobkyní jako provozovatelem čističky a zhotovitelem díla, ve znění dodatku, a to tak, že byla průběžně sledována účelnost zhotovení díla a souladnost prováděného díla s výší požadovaných částek zhotovitelem k zaplacení. Byla tak prokázána celková výše požadované částky. Jednalo se o rekonstrukci COV se spoluvlastnickým podílem účastníků

každý k id. ½, jak se smluvní strany zavázaly v roce 1994; tedy o *rekonstrukci společné věci (věci v podílovém spoluvlastnictví)*. Soud neprováděl dokazování označené žalovanou k zjištění prostavěnosti díla, zjištění, zda bylo investováno do majetku žalobkyně. Bylo jednoznačně prokázáno, že účastníci jsou rovnodílovými spoluvlastníky čističky a rekonstrukce čističky byla prováděna na základě platně a účinně uzavřené smlouvy o dílo se zhotovitelem díla. Požadované částky k zaplacení odpovídají poměru spoluvlastnického podílu žalované. Žalovaná začala iniciovat smlouvu o sdružení finančních prostředků (zjevně tedy s rekonstrukcí souhlasila) až v průběhu provádění díla a žalobkyně návrh předložený žalovanou neakceptovala. Žalobkyně uzavřela smlouvu se zhotovitelem ve znění dodatků jako provozovatel COV. Žalovaná v době uzavření smlouvy ani později nerozporovala uzavření smlouvy. Platnost a účinnost dodatků nebyla zpochybněna relevantním způsobem. Soud neprováděl dokazování v návaznosti na různé kanalizační systémy účastníků. *V průběhu jednání před započatím provádění díla a uzavření smlouvy o provedení díla a vydání stavebního povolení měla žalovaná dostatečný časový prostor zvážit si všechny skutečnosti právně významné pro provádění díla.* Posudky, které si pak žalovaná vyžádala v průběhu již započatého díla a žádala o změnu projektu, nejsou právně významné pro projednání současné věci. Ze stavebního deníku bylo zjištěno a prokázáno provádění díla zhotovitelem. Rozhodující je výpověď svědka Ing. Tomáše Pikoly, předložené faktury a poklady pro vypracování faktur.

Ze spisu Okresního soudu Brno-venkov sp. zn. 25 C 112/2011 bylo prokázáno pravomocné určení vlastnického práva účastníků k pozemku p.č. 1052, p.č. 1054 v obci a k.ú. Silůvky, každý k id. ½. Ze spisu Okresního soudu Brno-venkov sp. zn. 11 C 207/2010 bylo prokázáno, že žalovaná vzala zpět žalobu o zdržení se tvrzených neoprávněných zásahů do spoluvlastnického práva žalované k pozemku p.č. 1052, p.č. 1054 a budovy na pozemcích stojících. Řízení bylo pravomocně zastaveno. Ze spisu Okresního soudu Brno-venkov sp. zn. 25 Nc 1301/2010 bylo prokázáno, že nařízení předběžného opatření (po vydání stavebního povolení) o zdržení se další výstavby rekonstrukce COV není v pravomoci soudu. Nejvyšší soud v usnesení ze dne 15.3.2011, sp. zn. 28 Cdo 556/2011, v úvahách k rozporům spoluvlastníků vycházel ze spisového materiálu dostupného v době vydání tamního rozhodnutí.

Podle § 137 odst. 1 OZ podíl vyjadřuje míru, jakou se spoluvlastníci podílejí na právech a povinnostech vyplývajících ze spoluvlastnictví ke společné věci.

Podle § 137 odst. 2 OZ není-li právním předpisem stanoveno nebo účastníky dohodnuto jinak, jsou podíly všech spoluvlastníků stejné.

Podle § 139 odst. 1 OZ z právních úkonů týkajících se společné věci jsou oprávnění a povinni všichni spoluvlastníci společně a nerozdílně.

Podle § 139 odst. 2 OZ o hospodaření se společnou věcí rozhodují spoluvlastníci většinou počítanou podle velikosti podílů. Při rovnosti hlasů nebo nedosáhne-li se většiny anebo dohody, rozhodne na návrh kteréhokoliv spoluvlastníka soud.

Podle § 139 odst. 3 OZ jde-li o důležitou změnu společné věci, mohou přehlasování spoluvlastníci žádat, aby o změně rozhodl soud.

Účastníci jsou podílovými spoluvlastníky COV, v podílu ideální 1/2. Žalovaná ~~učila~~ souhlas k rekonstrukci COV připsal ze dne 22.4.2009. Jednal-li starosta *ultra vires*, nemůže být tato skutečnost k tíži žalobkyně. Žalovaná byla účastnicí správního řízení v řízení o rekonstrukci COV. Žalovaná jako účastník řízení měla možnost seznámit se s projektovou dokumentací a s veškerými podklady významnými pro další postup rekonstrukce čističky. Žalovaná nerozporovala smlouvu o dílo, včetně dodatků, do doby zahájení soudního řízení. Žalovaná se účastnila výběrového řízení ohledně zhotovitele díla a neměla připomínky ke zhotoviteli. Žalovaná odkazuje na rozdílné kanalizační systémy obou obcí. Tyto skutečnosti byly žalované známy rovněž před udělením souhlasu k rekonstrukci čističky, a dále jí byly známy v době vydání stavebního povolení k rekonstrukci čističky. V této době měla tedy žalovaná činit příslušné právní kroky k případné ochraně svých subjektivních práv (*vigilantibus iura skripta sunt*). Žalobkyně poskytla platby zhotoviteli díla účelně a žalovaná je povinna plnit jako rovnodílový spoluvlastník. V projednávané věci není tedy právně významné, zda bylo placení jednotlivých faktur projednáváno v zastupitelstvu žalované, rozhodující je zde závazek žalované (interní záležitost žalované je projednání v zastupitelstvu). Žalovaná od počátku roku 2010 odmítla bezdůvodně placení částek za provádění díla z důvodů nesouhlasu se způsobem provádění rekonstrukce nikoli z důvodu nepředložení podkladů žalobkyní. Žalobkyně byla v *dobré víře*, že žalovaná s rekonstrukcí COV jako podílový spoluvlastník k id. 1/2 souhlasí až do vydání stavebního povolení. *Podíloví spoluvlastníci svým chováním před vydáním stavebního povolení jednoznačně směřovali k rekonstrukci COV v návaznosti na smlouvu uzavřenou v roce 1994. Žalovaná se prostřednictvím starosty Ing. Daňka účastnila výběrového řízení a byl jí znám zhotovitel díla. Žalovaná rovněž zastupitelstvem odsouhlasila cenu díla, byť ve formě rozpočtového provizoria. Žalované byly tak známy všechny údaje ohledně zhotovitele díla, ceny díla, projektové dokumentace. Je obecně známou skutečností, že ve stavebnictví nelze určit cenu díla předem exaktně. Jako účastník stavebního řízení, kolaudačního řízení měla žalovaná možnost (v příslušné době) činit kroky v rámci správního řízení. Měla rovněž možnost jako účastník správního řízení činit kroky před vydáním kolaudačního rozhodnutí s ohledem na změnu projektu v době provádění díla. Smlouva o dílo, včetně dodatků, byla uzavřena platně a účinně mezi provozovatelem COV a zhotovitelem díla. Smluvní strany smlouvy uzavřené v roce 1994 svým chováním vytvořily obsah svých vzájemných práv a povinností podílových spoluvlastníků, byť nebyly splněny všechny formální náležitosti právního jednání smluvních stran, a to v návaznosti na smlouvu uzavřenou v roce 1994 a souhlas žalované s rekonstrukcí COV. Účastníci si utvořily právní postavení na základě autonomie vůle v soukromém právu; obsahově naplnily smlouvu z roku 1994. Argumentace žalované se soudu jeví formalisticky účelová, uplatněná opožděně až v rámci tohoto řízení. Byla-li žalovaná názoru, že se jedná o hospodaření s věcí v rozporu s vůlí žalované, měla podat žalobu podle § 139 odst. 2 OZ soudu před vydáním stavebního povolení, případně uplatnit námitky ve správním řízení vedoucí k přerušení správního řízení a projednání věci podle § 139 odst. 2 OZ soudem. Technické řešení rekonstrukce COV bylo v pravomoci a kompetenci správních orgánů v průběhu vydání stavebního povolení, rekonstrukce COV a následného kolaudačního rozhodnutí zrekonstruované COV. Žalovaná je zavázána k plnění na základě rozsudku soudu. Judikatura uváděná žalovanou tak není případná pro projednávanou věc.*

V rámci úvah *obiter dicta* soud poukazuje na skutečnost, že žalovaná zpochybňuje kroky správních orgánů ve snaze pozdě chránit svá domnělá ohrožená či porušená subjektivní práva.

Otázka provozovatele COV po rekonstrukci nesouvisí s předmětem sporu, stejně jako dřívější nesrovnalosti s provozovatelem COV před rekonstrukcí COV. Žalovaná jako spoluvlastník měla v odpovídající lhůtě činit příslušné právní kroky k ochraně svých subjektivních práv, pokud se cítila ve výkonu svých práv ohrožena či cítila porušení svých subjektivních práv.

Požadované plnění bylo žalobkyni přisouzeno podle § 137 odst. 1 OZ. Žalovaná byla včas vyzooměna o provádění díla, k čemuž vedly žalobkyni především závěry Povodí Moravy, s. p., dále závěry České inspekce, odborná vyjádření ohledně nutnosti provést rekonstrukci čističky z důvodu ochrany životního prostředí. *Žalobkyně jako veřejnoprávní korporace v návaznosti na smlouvu uzavřenou mezi účastníky dne 14.4.1994 a souhlas žalované s rekonstrukcí COV postupovala s náležitou péčí řádného hospodáře. Právo na ochranu životního prostředí je základním právem.* Zaplacená cena díla ve výši účelně vynaložené byla prokázána, jak je uvedeno výše. Soud odkazuje na nález Ústavního soudu ze dne 22.2.2006, sp. zn. II ÚS 471/05, byť se v tamní věci jedná o posouzení užívání společné věci nad míru odpovídající podílu spoluvlastníka. Analogicky tak zaplacení ceny za dílo má být posuzováno podle § 137 odst. 1 OZ, a to vzhledem k výši podílu spoluvlastníka, nikoli podle § 454 OZ v návaznosti na § 451 OZ.

Žaloba byla zamítnuta o zaplacení úroku z prodlení požadovaného podle § 517 odst. 2 OZ ve spojení s § 1 nařízení vlády České republiky č. 142/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Žalobkyně požadovala úrok z prodlení tak, že vždy první den prodlení dlužníka byl do 30.6.2010 a prováděcí předpis účinný v první den prodlení dlužníka je nařízení vlády ČR č. 163/2005 Sb. Žalobkyně však požaduje výši úroku z prodlení podle nařízení č. 33/2010 Sb., účinného od 1.7.2010 (první den prodlení dlužníka od 1.7.2010). Konstrukce výpočtu a stanovení úroku z prodlení podle nařízení vlády ČR č. 163/2005 Sb. a č. 33/2010 Sb. je zcela odlišné. Nelze přiznat úrok z prodlení žalobkyní požadovaný.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 3 OSŘ. Žalobkyně byla neúspěšná v nepatrné části předmětu řízení (příslušenství pohledávky). Žalobkyně zaplatila soudní poplatek 69.580,00 Kč. Náhrada nákladů právního zastoupení se sestává z odměny za zastupování podle § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění od 1.9.2006 (příprava a převzetí věci 16.2.2012, sepis žaloby 16.2.2012 - 2 x 10.020,00 Kč) z předmětu řízení 425.109,20 Kč. Z rozšířeného předmětu řízení 1.385.553,20 Kč byla přisouzena odměna za úkony rozšíření žaloby 16.5.2012, podání ze dne 12.6.2012, jednání 9.1.2013 trvajících více jak 2 hodiny, podání ze dne 17.1.2013, podání ze dne 22.1.2013, podání ze dne 30.4.2013, jednání 3.6.2013, podání ze dne 20.8.2013, jednání 21.8.2013, sepis závěrečného návrhu 29.8.2013, jednání 30.9.2013). Za jeden úkon právní služby náleží podle § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění od 1.9.2006, odměna 13.860,00 Kč. Žalobkyni byla přisouzena odměna za 12 úkonů právní služby (166.320,00 Kč). Podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění od 1.9.2006, náleží ke každému úkonu právní služby paušální částky 300,00 Kč (15 x 300,00 Kč). Podle § 137 odst. 3 OSŘ náleží k náhradě nákladů právního zastoupení dále navýšení 21% odpovídající dani z přidané hodnoty. Právní zástupce žalobkyně je plátcem DPH (40.019,00 Kč).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím Okresního soudu Brno-venkov.

Toto právo nemá ten, kdo se ho po vyhlášení rozhodnutí zcela vzdá.

Nebude-li povinnost uložená tímto vykonatelným rozhodnutím splněna dobrovolně, lze se jejího splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí nebo exekuci.

V Brně dne 30. září 2013

**Za správnost vyhotovení:
Jana Truksová**

**JUDr. Irena Hladíková, Ph.D., v.r.
samosoudkyně**